

Widthe Saga

Jul 1915.

For mange, mange Hundrede
Aar siden, da Folk i Norden endnu
dyrkede Aserne, boede der en Konge
og en Dronning i et af de smaa
Riger, af hvilke Danmark bestod.
Dronningen var en Prinsesse fra
Syden, hvi troede paa de græske
Guder, for hvi blev gift; men
hvi kom senere til at tro paa
de nordiske Guder. De havde en
 eneste Datter, der blev kaldt og
efter sin Mor og kom til at
hedde Gudith. En Gang, da hvi
havde bedt Guderne om noget,
hvi gerne vilde have skulde gaa
i Opfyldelse; men som de ikke
opfyldte, blev hvi saa vred, at
hvi raabte: Na. For ikke saa
stærke, som Jero, om hvem Mor

han fortalt, "I en kær nogle deimne
Guder." Herover vrede de Guderne
saare, men især den stærke Asa-
Thor;

han svor, at han vilde have
sig grusomt paa Jüdith. En Tid:
efter kom der en fremmed Prins
til Kongeborgen, straks da Jüdith
saa ham, blev hun forelsket i
ham og han i hende. Han fortalte
at han hed Jon og var Yarl i et
af de nordligere Riger. Da Jon
og Jüdith kom til den gamle

Konige og fortalte, at de var komne
men til at holde af hinanden
og gerne vilde giftes, sagde han:
I ja, en Joorl er jo ikke saa megen
som en Konige, men det er dog
bedre end: ingenting. Her i Landet
bliver min Datter dog ikke valgt
til at regere, naar jeg er død, her
sager de kun en Konige; saa
i de hoje Gueders Navn silsiger
jeg jer da at leve som Axtemand
og Axtewiv. Nu var Jon og Judith
gift, og straks efter rejste de
til hans Slot, der laa paa
en lille afsides J. Slotter

var stort og flot og angiven
af de nævnte Slaver.

I Huset og Haven myldrede
Slaver. Judith frydede sig; her
skulde hun rijsig nyde Livet
og være god ved alle disse frem-
mede, der jo alle stod under
hende. I den første Tid gik det
opaa godt; men lidt efter
lidt bezyndte Slaverne at
vise hende sine Ansigter og
svare Aætt - hvorfor? - ja, det
vidste hun ikke selv. Hun

blev ked af det og søgte at gøre det
endnu bedre for dem; men Resultatet
blev ikke bedre. Endelig gik
det op for hende, at det var, fordi der
var Slaver; de skulde styres med
Tusken, de havde Slavesind. Nu
skænkede hun: Ja, bare jeg endda
havde 1 el. flere af mine lige her,
saa behøvede jeg slet ikke at
give mig af med disse Slaver;
men ak, der var jo kun 1 par
hele Jen, der ikke var Slave el.
havde Slavesind, og det var hen-
des elskede Jon; men han for-
stod hende ikke ganske; han
var nemlig saa optaget af
mange Ting: han gik paa
Jagt og sejlede, saa han kunde
de nok faa Tiden til at gaa,

desuden var han sit paa Fast:
lauder og forhandle mange Ting.
Jüdish gik og sørgede. Han blev
bleg og mager og tabte helt sin
Ikthed;

han blev aldeles ganske tung-
sindig og talte aldrig med andre
end Jon. Han var ulykkelig
over, at Jüdish gik og grem-
mede sig; men hvad skulde
han gøre; de havde ikke andre
Steder at bo. Jüdish var sålidet
ganske ude af sig selv; han
føjte sig selv ikke tyjeme der.

gaa frem; thi syntes ikke;
thi levede mere; thi følte
dog saa mange Kæmper
sig i hende; ^{men} thi fik dem ikke
bragt. Endelig en Dag, da thi
sad i sit Lonkammer og tænkte
over sin Skilling, som thi syn-
tes var ganske forsvundet, løftede
thi pludselig sine Hænder i
Hjertet og raabte: Ha, ~~Asa~~ Thor,
du er den stærkeste af
alle Guder, forbarm dig over
mig, hjælp mig, at jeg ikke
helt skal forsvinde, lad mig,
hvad det end skal koste, kom-
me herfra; jeg kan ikke holde
ud at være blandt littede
Frelle.

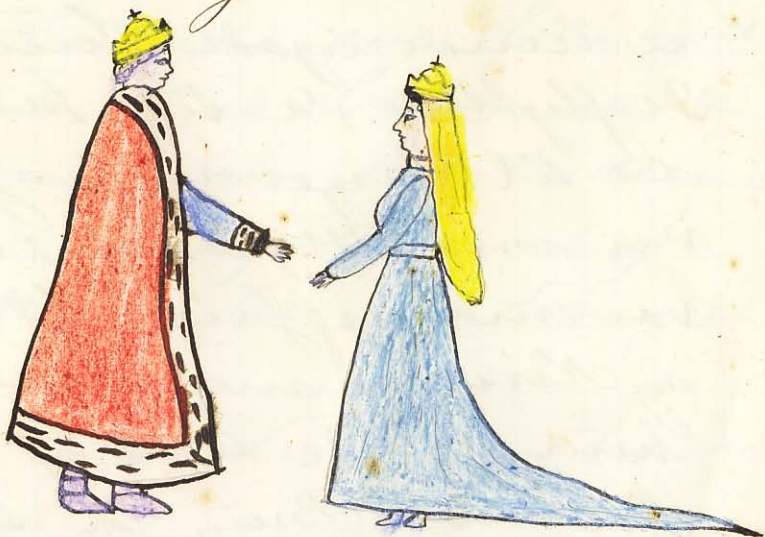
Asa-Thor saulede straks

alle Guderne og foretogde dem
Tageu. Balder tog straks Ordet
og sagde, at han sit havde
bøvet paa den stakkels Jidit,
det var en haard Straf, men
havde faaet, fordi men i
Hidsighed havde kaldt dem
Mumme. Loke var der straks
og sagde, at det var ikke for
meget; det havde men godt
af, men skulde bare segyvnes
lidt endnu. Men nu vredede
alle Guderne over Loke, og det
endte med, at Loke maatte
forsvinde, hvorefter Guderne
enstemmig vedtog at fri
Jidit fra hendes Fængsel.

En Tid efter havde

Jen voret paa Fastlandet,
han kom glædestraalende
hjem og fortælle Jüdith, at den
gamle Konge i det Land, hvor
Jen var zar, var død, og da
han ingen Sønner havde,
vilde de absolut have Jen
til Konge. De blev blyge
saa glade. Jüdith faldt Jen
om Halsen og lovede, at hun
for Fremtiden nok skulde
se hende i godt Stuenor.
De flyttede da til Fastlan-
det til Kongeborgen. Jüdith
var som fød paaany; her
var mange frie Mænd
og Kvinder med hvem
hun kunde tale og her
fik hun Brud for sine

Knefter, min hvalp syge
og leste med Børnene og lærte
dem at skrive, hvilket ikke
ret mange kunde den Gang.
Ogsaa Jon blev lykkelig, thi
vi blomstredes hans Dybevi
igen, min blev rask og glad
og Livet blev igen en Fest.
Tiden holdt de sig stadig
til Guderne og forsonede
dem aldrig mere.

Send

⌘ ⌘ ⌘ N: M ⌘ ⌘ ⌘ I ⌘ ⌘ ,
⌘ M Y M I ⌘ ⌘ ⌘ ⌘
M ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ M:
⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ .
I ⌘ ⌘ ⌘ ⌘ .